

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **D. T. M.**, zastoupený opatrovníkem Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 24. 7. 2020, č. j. 45 Az 4/2020 – 35,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se z a s t a v u j e**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovenému opatrovníkovi žalobce Mgr. Petru Václavkovi, advokátovi, **se p ř i z n á v á** odměna ve výši 968 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Praze (dále jen „*krajský soud*“) rozsudkem ze dne 24. 7. 2020, č. j. 45 Az 4/2020 – 35, zamítl žalobu podanou žalobcem (dále jen „*stěžovatel*“) proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 2. 2020, č. j. OAM-926/ZA-ZA11-HA12-2019, jímž žalovaný rozhodl, že se stěžovateli neuděluje mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podal stěžovatel kasační stížnost, v níž požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů. Nejvyšší správní soud proto dne 21. 8. 2020 zaslal stěžovateli poučení o složení senátu spolu s formulářem „*Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech*.“ Tuto zásilku se však stěžovateli nepodařilo doručit na adresu Pobytového střediska Kostelec nad Orlicí (Tř. Rudé armády 1000, Kostelec nad Orlicí),

kterou uvedl v kasační stížnosti. Podle sdělení pošty ze dne 25. 8. 2020 nemá adresát na uvedené adrese označenou domovní schránku, proto byla zásilka vrácena soudu. Nejvyšší správní soud následně dne 26. 8. 2020 z evidenční karty žadatele (stěžovatele) zjistil, že pobytové středisko opustil dne 19. 8. 2020. Tuto skutečnost soudu potvrdil také Ing. X (vedoucí odboru Správy uprchlických zařízení Ministerstva vnitra, Pobytového střediska Kostelec nad Orlicí) v přípisu ze dne 14. 9. 2020, a vyplývá rovněž ze sdělení žalovaného ze dne 21. 9. 2020.

[3] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, zda jsou splněny všechny procesní podmínky stanovené pro meritorní projednání kasační stížnosti, přičemž dospěl k závěru, že tomu tak není.

[4] Podle § 47 písm. c) soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) soud usnesením řízení zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.

[5] Podle § 33 písm. b) zákona o azylu soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany.

[6] K podmínkám postupu podle citovaných ustanovení se Nejvyšší správní soud již opakovaně vyjadřoval. Například v rozsudku ze dne 14. 8. 2009, č. j. 8 Azs 21/2009 – 91 (všechna judikatura tohoto soudu je dostupná na www.nssoud.cz), uvedl, že „[v]ychází-li soud ve svém rozhodnutí mj. ze skutečnosti, že je účastník řízení neznámého pobytu, musí být ověření této skutečnosti přiměřeně aktuální.“ Dále v rozsudku ze dne 26. 5. 2005, č. j. 7 Azs 271/2004 – 58, konstatoval, že „[n]emožnost zjistit místo pobytu žadatele o udělení azylu (§ 33 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu) je dána jen tam, kde (...) soud vyvíjel požadované úsilí ke zjištění místa pobytu žadatele a přes toto úsilí a případně další pátrání v příslušných evidencích pobyt žadatele nebyl zjištěn a zůstal zcela neznámý. Pokud i přes toto úsilí zůstane pobyt stěžovatele nezjištěn a zcela neznámý, lze řízení ve smyslu výše citovaného ustanovení zastavit.“

[7] Nejvyšší správní soud v této věci učinil potřebné úkony ke zjištění aktuálního místa pobytu stěžovatele (opatřil si vyjádření vedoucího odboru Správy uprchlických zařízení Ministerstva vnitra ze dne 14. 9. 2020, sdělení žalovaného ze dne 21. 9. 2020 a výpis z evidenční karty žadatele - stěžovatele - o mezinárodní ochranu ze dne 26. 8. 2020; viz odstavec [2] shora), avšak bezúspěšně. Protože jsou tedy splněny podmínky § 33 písm. b) zákona o azylu pro zastavení řízení, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti zastavil podle § 47 písm. c) s. ř. s., za použití § 120 téhož zákona.

[8] O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

[9] V řízení o kasační stížnosti byl stěžovateli ustanoven opatrovníkem advokát Mgr. Petr Václavek, a proto Nejvyšší správní soud rozhodl o jeho odměně za výkon této funkce a náhradě hotových výdajů. Podle § 7 bod 2, § 9 odst. 5, a § 11 odst. 1 písm. b)

pokračování

vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), mu byla přiznána odměna v částce 500 Kč za jeden úkon právní služby (převzetí zastoupení) a náhrada hotových výdajů v částce 300 Kč (viz § 13 odst. 4 shora uvedené vyhlášky), celkem tedy 800 Kč. Jelikož ustanovený opatrovník je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se odměna o částku odpovídající dani z přidané hodnoty, která činí 21 % z částky 800 Kč, tedy 168 Kč. Celková výše odměny a náhrady hotových výdajů ustanoveného opatrovníka tak činí 968 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dní od právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. října 2020

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu